

บทที่ 5

สรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุป

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อหาปัจจัยที่มีผลต่อการออมของข้าราชการวิทยาลัยพลศึกษา เชียงใหม่ และศึกษาพฤติกรรมการออมและไม่ออมของข้าราชการวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ จำนวน 184 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ประกอบด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการวิเคราะห์แบบโลจิก

ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ตัดสินใจออม จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 75 และไม่ตัดสินใจออม จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 25 ซึ่งผู้ที่ทำการออมกับ สถาบันการเงินในรูปแบบเงินฝากออมทรัพย์ มากที่สุด เพราะเงินฝากออมทรัพย์ เป็นเงินฝากที่สามารถถอนเงินมาใช้เมื่อใดก็ได้ มีความสะดวกในการฝาก – ถอน รองลงมาเป็น หุ้นสหกรณ์ เงินฝากสหกรณ์ออมทรัพย์ และกรมธรรม์ประกันชีวิต โดยมีจุดมุ่งหมายหลักของการออมทรัพย์ เพื่อการใช้จ่ายในอนาคต ยามเจ็บป่วย และยามชรา เป็นหลัก มากกว่าการหาผลประโยชน์ ทั้งนี้เป็นเพราะในปัจจุบันอัตราดอกเบี้ยของเงินฝากอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ รองลงมาเพื่อดูแลการศึกษาของผู้อยู่ในอุปการะ โดยข้าราชการจะเลือกออมกับสถาบันการเงินอื่นเนื่องมาจากมีความมั่นคง สามารถได้รับเงินคืนอย่างแน่นอน เหตุผลรองลงมาเป็นความสามารถสะดวกในการถอนเงินตามต้องการได้ และความสะดวกในการติดต่อเดินทาง

สำหรับผู้ที่ไม่มีการออมทรัพย์กับสถาบันการเงิน อันเนื่องมาจากมีรายได้น้อยไม่เหลือออม ประกอบกับ ภาวะอัตราดอกเบี้ยต่ำทำให้เลือกที่จะเก็บเงินไว้กับตัวเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน และดำเนินการจัดการทางการเงินด้วยตนเอง เช่น การนำเงินไปหาผลตอบแทนด้วยวิธีเล่นแชร์ ปลอ่ยเงินกู้ และเพื่อเป็นทุนการศึกษา

ส่วนการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการออมของข้าราชการวิทยาลัยพลศึกษาเชียงใหม่ ซึ่งมีลักษณะการตัดสินใจว่า ออม หรือไม่ออม ของข้าราชการ ซึ่งมีลักษณะไม่ต่อเนื่องจึงได้นำวิธีของแบบจำลองโลจิก มาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์ ในส่วนของตัวแปรอิสระได้กำหนดตามคุณลักษณะของข้าราชการ เช่น อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส จำนวนบุตร รายได้ต่อเดือน และอัตราดอกเบี้ย

ซึ่งการวิเคราะห์ผล โดยใช้แบบจำลองโลจิส สามารถสรุปผลได้ คือ ปัจจัยที่มีผลต่อการออมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ สถานภาพสมรส โดยมีความสัมพันธ์กับการออมในทิศทางเดียวกัน ซึ่งตรงกับงานวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ของไพโรจน์ เภาวิจิตร (2543) ส่วนปัจจัยรายได้ต่อเดือน โดยมีความสัมพันธ์กับการออมในทิศทางเดียวกัน ซึ่งตรงกับงานวิจัยโครงสร้างและแนวโน้มของการออมของภาคเอกชนและภาษีอากรของปวีตรา เบญจกุล (2531) และงานวิจัยปัจจัยทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนจังหวัดเชียงใหม่ของชารินี ฉัตรไชยสิทธิกุล (2543) และปัจจัยอัตราดอกเบี้ย โดยมีความสัมพันธ์กับการออมในทิศทางเดียวกัน ซึ่งตรงกับงานวิจัยโครงสร้างและแนวโน้มของการออมของภาคเอกชนและภาษีอากรของปวีตรา เบญจกุล (2531)

5.2 ข้อเสนอแนะการศึกษาครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาถึงพฤติกรรมการออมของข้าราชการหลังจากมีการปรับฐานเงินเดือนให้สูงขึ้น ตามนโยบายของรัฐบาล